ప్రేమ మనిషికి దైవత్వాన్ని ఇస్తుందంటారు. అదే మోగానీ, చాలా సందర్భాల్లో జీవితం ప్రేమ పత్రహరితాన్ని పీల్చేసి, మనిషిని శుష్కపత్రంగా మిగిలిస్తుంది. ఆ ఎండుటాకు రాలిపోతే తప్ప అక్కడో తలిరాకు తలెత్తదు.

ఇందులో ప్రత్యేకించి ఎవరి క్రౌర్యమూ లేదు. ఏ కారణం చేతనయినా లేక ఎన్ని కారణాల చేతనయినా ప్రేమ చావడం మనిషి చావడం కన్నా విషాదకరం.

ప్రమోద ఉగాది
తెలుగు కళాసమితి
(న్యూజెర్సీ)
కథల పోటీలో
రు. 1000
ప్రథమ బహుమతి
పొందిన రచన

ప్రేమించిన మనిషి

ఉష

గత కొద్ది రోజులుగా నా మనసేమీ బాగుండడం లేదు.

నేను మూడీగా వుండటాన్ని నా భార్య కనిపెట్టి అడిగినా సమాధానం యివ్వలేకపోయాను. కారణం — నా భార్య దృష్టిలో నా బాధ చాలా చిన్నది కావచ్చు అన్న స్పృహ.

కానీ కొన్ని విషయాలను ఎవరికీ చెప్పాలని గానీ, సానుభూతి పొందాలని గానీ అనిపించదు.

రెండు నెలల క్రితం నేను క్లినిక్‌లో వుండగా వచ్చాడతను. చాలా సామాన్యంగా వున్నాడు. తన పేరు రవి అనీ, అతని మిసెస్‌కి ఒంట్లో బాగుండటం లేదనీ, ట్రీట్‌మెంట్‌కి నా పేరు సజెస్ట్ చేసిందనీ చెప్పాడు. పేషెంట్ ఎక్కడని అడిగితే, తీసుకురాలేదనీ, ఆవిడ పేరు అరుణ అనీ చెప్పాడు. చివరగా 'మీ చిన్నప్పటి క్లాస్ మేట్ అరుణ' అని తెల్పాడు. క్లినిక్ మూసి, నా కారులో ఇద్దరం బయలుదేరి వెళ్ళాము. ఇల్లు చాలా సామాన్యంగా వుంది. పిల్లలెవరూ కనిపించలేదు. అరుణ నన్ను చూడగానే మంచం మీండ్ లేవబోతే వద్దని వారించాను. చాలా చిక్కిపోయింది. ఒక కంప్లైయింటు కాదు చాలా చెప్పింది. అన్నీ విని నా హాస్పిటల్‌లో జాయిన్ చేయమని చెప్పి వచ్చేశాను.

చాలాకాలం తరువాత గతం నా కళ్ళముందు కదిలింది. కాలేజీలో చదివే రోజుల్లో అరుణని నేను ప్రేమించాను. ఇప్పటికీ ప్రేమిస్తూనే వున్నాను. అప్పట్లో నా ప్రేమ విషయం అరుణకి చెపితే నవ్వి నా మాటల్ని కొట్టిపారేసింది. "చైతన్యా, ఇద్దరు మనుషుల మధ్య వుండవలసింది కేవలం ప్రేమానురాగాలే కాదు, ఆకర్షణ వేరూ, ప్రేమ వేరూ! నేను నా జీవితంలో కనీసం ఒక్కసారైనా చిన్న కారు ఎక్కగలనో, లేదో గానీ, కారు లేందే అడుగుకదపని నీ లాంటి వ్యక్తిని ప్రేమిస్తానని ఎలా అనుకున్నావు?" అంటూ చాలా వేళాకోళంగా తీసేసింది. తరువాత నాకు మెడిసిన్‌లో సీటు వచ్చింది.

అరుణ బి.యిడి. చదివేంత వరకు మా మధ్య స్నేహపూర్వకంగా లెటర్స్ నడిచాయి. నా వాదనలతో తనేనాడూ ఏకీభవించలేదు. నాతో పెళ్ళికి యిష్టపడలేదు. ఫలితంగా లక్షాధికారి ఏకైక కూతురు కల్యాణితో నా వివాహం జరిగింది.

కల్యాణి ఒక కొరకరాని కొయ్య. దేనికీ హృదయంతో స్పందించదు. అనుభూతులు, ఆనందాలు ఇవేవీ తనలో కనపడవు. ఎప్పుడూ అతిశయమే. అందుకే తనతో నా జీవితం నిస్సారంగా మారి నా దృష్టి ఎప్పుడూ పేషెంట్ల మీదే వుండి, రోజులో చాలా భాగం క్లినిక్‌లోనే గడిపేయడం అలవాటయింది. నా పెళ్ళికి అరుణ రాలేదు. తరువాత నేను లెటర్స్ రాసినా సమాధానం లేదు. కారణం నే నూహించగలను. కానీ అరుణ గతంలో రాసిన ఉత్తరాలు నా దగ్గర యిప్పటికీ వున్నాయి. మనసు బాగుండనప్పుడు అవి చదువుతూ వుంటాను. ఆ శైలీ, భావుకతా నన్ను ఓదారుస్తాయి. నిస్సార జీవితానికి తాత్కాలికంగానయినా ఉత్సాహాన్నిస్తాయి.

మళ్ళీ ఇప్పుడు అరుణని యీ స్థితిలో చూస్తానని నేననుకోలేదు. అరుణ భర్త రవి నాకంతగా నచ్చలేదు. అతని

గురించి నాకేమీ తెలియకపోయినా అతని మీద నాకేర్పడిన అభిప్రాయం మారలేదు సరికదా మరింత బలపడే సంఘటన వారం తరువాత జరిగింది.

నా క్లినిక్‌లో చేరిన తరువాత అరుణకి అన్ని టెస్టులూ చేయించాను. లాభం లేదు. అరుణ ఎంతో కాలం బ్రతకదని తేలిపోయింది. నేను కూడా ఏమీ చెయ్యలేను. అది అరుణ భర్తకెలా చెప్పాలో తెలియడం లేదు. అయినా మద్రాసు తీసుకెళ్ళమని చెప్పాను.

ఆ రోజు పేషెంట్లందరూ వెళ్ళాక రవి నా దగ్గరకి వచ్చాడు. ఏమిటన్నట్టు చూశాను. "మీరు అపార్థం చేసుకోనంటే మీతో కొన్ని ముఖ్యమైన విషయాలు మాట్లాడతాను డాక్టర్" అంటూ నా అంగీకారం కోసం ఆగాడు. చెప్పమన్నట్టుగా తలవూపాను. ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చుని బల్లమీద పేపరు వెయిట్ చిన్నగా కదిలిస్తూ చెప్పాడు.

"డాక్టర్ గారూ! అరుణ వ్యక్తిత్వం చాలా గొప్పది. ఆవిడ బ్రతికితే నేను ఆనందించినంతగా మరెవరూ ఆనందించరు. కానీ తను ఇక బ్రతకదన్న నిజం మీకూ తెలుసు, నాకూ తెలుసు. మీరు చెప్పినట్టుగా తనని మద్రాసు అపోలో హాస్పిటల్‌కి తీసుకొని వెళ్ళి ఏ ఏభై వేలో ఖర్చు పెడితే, తన 'స్పాన్ ఆఫ్ లైఫ్'ని మరో ఏడాదిపాటు పొడిగించవచ్చు. కానీ ఆ తరువాత మాత్రం ఏముంది? ఇప్పటి పరిస్థితే మళ్ళీ ఎదురవుతుంది. మీకు నా ఆర్థిక పరిస్థితి తెలియకపోవచ్చు. నాది అంతంత మాత్రపు స్థితి. పెళ్ళి కెదిగిన కూతురూ, ఉద్యోగం లేని కొడుకూ ప్రస్తుతం నా ముందున్న సమస్యలు. నేను రిటైర్ అయ్యాను. నా పెన్షను, గ్రాట్యుటీ అన్నీ కలిపి మేం వుండడానికి ఒక చిన్నయిల్లు కొనుక్కోగా యాభై వేలు బ్యాంకులో వుంది. కూతురి పెళ్ళి చెయ్యాలంటే కనీసం యాభై, అరవై వేలు కావాలి. ఈ రోజుల్లో ఉద్యోగం విషయం మీకు తెలుసుగా! గగన కుసుమమే! అరుణ కూడా రెండేళ్ళలో రిటైర్ అవుతుంది. 50 వేలు అరుణ వైద్యానికి ఖర్చు పెట్టి, కూతురి పెళ్ళి ఎలా చెయ్యను? అరుణ సర్వీసులో వుండగా పోతే మా అబ్బాయికి జాబ్ గ్యారంటీ. నేను లంచం యివ్వనక్కర్లేదు. బ్యాంకులో డబ్బుతో కూతురి పెళ్ళి చేసెయ్యొచ్చు. ఈ రెండు సమస్యల పరిష్కారం కోసం అరుణని నిర్లక్ష్యం చెయ్యనా? లేక అరుణ ఏడాది బతుకు కోసం నూరేళ్ళ జీవితాలు రెండింటినీ బలి తీసుకోనా? ఈ సమస్య మీతో ఎందుకు చర్చిస్తున్నానంటే, అరుణకి నచ్చిన వ్యక్తిగా మీ నిర్ణయం నేను తప్పక పాటిస్తాను. నన్నొక దుర్మార్గుడిగా కాకుండా, సమస్యలని పరిష్కరించవలసిన ఒక బాధ్యత గల మామూలు తండ్రిగా భావించి సలహా యిస్తారని ఆశిస్తాను" అంటూ ముగించాడు.

నాకు నిజంగా మతిపోయినట్లయింది. డబ్బు జీవితాలతో ఇంత కఠినంగా ఆడుకుంటుందని నేనెప్పుడూ వూహించలేదు. నేను పెరిగిన వాతావరణం అటువంటిది! సమాధానం రేపు చెపుతానని పంపేశాను రవిని.

'అయ్యో! అరుణా!' అని మూలుగుతోంది మనసు. అరుణ — నా చిన్ననాటి నెచ్చెలి. ట్రీట్‌మెంట్ లేకుండా చావుకి వదిలెయ్యడమా? అరుణ ఏడాది బతుకు కోసం వున్న డబ్బంతా ఖర్చు చేయించి ఆమె పిల్లల భవిష్యత్తును అంధకారంలోకి నెట్టడమా? నిజంగా నా ముందున్న సమస్య క్లిష్టమైనది. నా మనసు మొద్దుబారి పోయింది. సమస్యకి పరిష్కారం దొరకడం లేదు. పోనీ యాభై వేలు నేను ఖర్చు పెట్టి అరుణని మద్రాసు పంపితేనో? మరి, కొడుకు జాబ్ సంగతో? దానికి మరో అరలక్ష నేనే ఖర్చు పెడితే సరి! నా మనసు అరుణవైపు మొగ్గుతూంది. అలా చేసి అరుణని కొంతకాలమైనా బతికించమంటోంది. నిజమే! లక్ష నాకో లెక్కలోనిది కాదు. కానీ ... కానీ నా పిల్లలకీ, భార్యకీ యీ విషయం తెలిస్తే ఆమెకూ, నాకూ ఎంతో

సంగీతం అంటే?

ఇళయరాజాని ఇసైజ్ఞాని (సంగీత జ్ఞాని) అంటారు. తమిళంలో ప్రతి రెండు చిత్రాలకి ఒకటి ఇళరాజా సంగీతం సమకూర్చినదే. తెలుగులోనూ ఇళై రాజా సంగీత దర్శకత్వంలో చెప్పుకో దగినన్ని చిత్రాలు వస్తున్నాయి.

సంగీతం గురించి ఆ ఇసైజ్ఞాని ఏమంటారో తెలుసా?

"సంగీతం అంటే ఏమిటి? అది విశ్వజనీనమైన నాదం. సమ్మోహన పరిచే సర్వ సాధారణ శబ్దం. సంగీతం ఒక కళ. కాని కళలో కొత్తగా సృష్టించ వలసినది ఏముంటుంది. ప్రతికళా రూపం ఎప్పుడో తెలుసు కొనినదే. మౌలికమైన విధానాన్ని సవరించుకొంటూ మలచుకుంటున్నాము. అంతే"

'కాపీ' రైట్!

హిందీ చిత్రసీమలో పదేళ్ల నుంచి సంగీతపు బాణీలు దిగుమతి చేసుకుని 'స్వంతం' అన్నంత గొప్పగా కూర్చే కీర్తి బప్పీలాహిరి సంపాదించాడు. బప్పీ లాహిరి ఆ విషయంలో పోటీ పడి వెళ్తున్న ఖ్యాతి ఇంకో సంగీత దర్శకులు 'ఎల్-పి.' ది.

ఒక ఆఫ్రికన్ సంగీత బాణీని 'తనేదార్' చిత్రంలో బప్పీలాహిరి వాడుకున్నారు. అదే బాణీని 'హఫ్తా' చిత్రంలో 'ఎల్-పి.'లు ఉపయోగించారు. ఇప్పుడు ఏ చిత్రం ముందర విడుదలయితే అదే 'ఒరిజినల్' అవుతుంది. తర్వాత విడుదల అయిన చిత్రం దానికి కాపీ అవుతుంది. అందుకే ఇద్దరూ తమ చిత్రం ముందర విడుదలం కావాలని పోటీ పడుతున్నారు.

అయితే అమితాబచ్ బచ్చన్‌కి అవార్డునిచ్చిన 'అగ్నిపథ్' చిత్రంలో బ్యాక్‌గ్రౌండ్ మ్యూజిక్‌గా ఆ ఆఫ్రికన్ బాణీనే ఆ చిత్ర సంగీత దర్శకుడు వాడుకున్నారు. ఎవరా సంగీత చోరుడు? ఎల్-పి.!

\- బంటి

కాలం నుంచీ సంబంధమున్నట్టు ప్రవర్తిస్తున్నాడు. అది ఆమెకి అవమానమే. నేను వేసిన సహాయాని కంటే ఆమె చెల్లించ వలసిన మూల్యమే ఎక్కువవుతుంది. పరిష్కారం తేలలేదు. ఎప్పుడూ నిద్ర మాత్ర అవసరం రాని నాకు ఆ రాత్రి ఆ అవసరం వచ్చింది.

మామూలుగానే తెల్లవారింది. రవి వచ్చాడు. నేనూ చాలా మామూలుగానే అన్నాను — నా గొంతులో వచ్చి వెలక్కాయ అడ్డుపడలేదు — "డిస్‌చార్జి చేస్తున్నాను. అరుణని ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళండి. మద్రాసు వెళ్ళనక్కర్లేద"ని. ఇతర పేషెంట్ విషయంలో వాళ్ళ తాలూకు వాళ్ళకు చెప్పినట్టు చెప్పాను! రాత్రి 'నేను'కి, పగలు 'నేను'కి ఎంత తేడా! నేను నాకే ఆశ్చర్యం. రవి కళ్ళల్లో కనిపించిన కృతజ్ఞతకి నేను అర్హుడినేనా? జోకొట్టి నిద్రపుచ్చాననుకున్న మనసు లేచి వేసిన ప్రశ్న అది.

నెల రోజులు గడిచిపోయాయి. ఆ రోజు టపాలో ఒక కవరు వచ్చింది. అడ్రస్ చూడగానే గుర్తుపట్టాను. అరుణ వ్రాసిందది. విప్పాను.

నా చైతన్యా!

నాయా లెటర్

నీకందే సరికి నేనీ లోకం నుండి శాశ్వతంగా నిష్క్రమిస్తాను. నేను బ్రతకనని నాకూ తెలుసు. ప్రేమ గొప్పదా? బాంధవ్యం గొప్పదా? అని ప్రశ్నించుకుంటే రెండూ గొప్పవి కావని రుజువయ్యాయి.

నీ పెళ్ళికి ఆరు నెలల ముందు మీ నాన్నగారు నేను చదువుతున్న బి.యిడి. కాలేజీకి వచ్చారు. ఎందుకొచ్చారని? నిన్ను నా ఆకర్షణ బారి నుండి తప్పించడానికి! నేనేమీ ఆశ్చర్యపడలేదు. జీవితంలో ప్రతి అడుగులోనూ రాజీ పడడం అలవాటైన నాకు ఆ సంఘటన కొద్దిగా నవ్వునే కలిగించింది. ప్రతి తండ్రీ కొడుక్కి నచ్చచెప్పుకోడం మాని, కొడుకు ప్రేమించిన అమ్మాయి వైపు నుండి నరుక్కురావడం తెలిసిందే కదా! మీ నాన్నగారికి అనుకూలంగానే సమాధానం ఇచ్చాను. కానీ నిజానికి నేను అప్పటికే నీ ప్రేమలో తడిసిపోయాను చైతన్యా! నన్ను నమ్మగలవా? డాక్టర్ డిగ్రీ వచ్చాక కూడా నువ్వు నన్ను ప్రేమిస్తూనే వుంటే తప్పక నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుందామని అనుకున్న నేను, మీ నాన్నగారి మాటలతో ఆ ఆలోచన విరమించుకున్నాను. అంటే, నిన్ను ప్రేమించడం విరమించుకున్నానని కాదు. పేదవాళ్ళకి ప్రేమించే అర్హత లేదేమో? చైతన్యా, ప్రేమించిన వ్యక్తిని వదులుకోడం, అందునా ఆడదానికి ఎంత కష్టమో నీకు తెలియదు. త్యాగం అని నా మనసుని సరిపెట్టుకున్నానో, లేక,సమాజ పరిస్థితి అని సర్దుకున్నానో నాకే తెలియదు.

కానీ, మొన్న నువ్వూ, రవీ మాట్లాడుకున్న సంభాషణ విన్నాను చైతన్యా!

నిజానికి నా భర్త వాస్తవికతకి దగ్గరగా వెళ్ళి ఆలోచించాడని అనుకున్నాడు. నువ్వు పరువు గురించి ఆలోచించి వెనుకంజవేశావు. నా జీవితంలో ఇంతకన్నా ఎదురుదెబ్బ మరొకటి వుంటుందని నేను అనుకోను. నేను ప్రేమించిన మనిషి వ్యక్తిత్వం ఇంత అల్పమైనదా? ఇది నా వూహా కందని విషయం. ఇది ముందే వూహించి వుంటే నా మనసు ఇంత క్షోభకి గురయ్యేది కాదేమో!

బాధ్యత కన్నా బాంధవ్యం గొప్పదని రవి వూహిస్తాడని నేను ఆశపడలేదు. అతని గురించి నేనేనాడూ ఎక్కువగా అంచనా వెయ్యలేదుమరి. కానీ, పరువు కన్నా ప్రేమ గొప్పదన్న ఆలోచన నీకెందుకు రాలేదు చైతన్యా? నువ్వూ రవి లాగే ఎలా ఆలోచించగలిగావు? ఇప్పటివరకూ అనుభవించిన శారీరక క్షోభకన్నా చివరి రోజుల్లో నువ్వు కలిగించిన మానసిక క్షోభకి నేను ఎక్కువ వ్యధ చెందాను చైతన్యా! అయినా నేను నిన్ను ప్రేమిస్తూనే వున్నాను. ఇది నిజం!

ఆనాడు మీ నాన్న నన్ను గాయపరిచినా నిన్ను ప్రేమించడం మానలేకపోయాను. ఈనాడు స్వయంగా నువ్వే గాయపరచినా నిన్ను ప్రేమిస్తూనే వున్నాను. గాయపరచినవాడ్ని కూడా ప్రేమిస్తున్న నేను సగటు ఆడదాన్ని కదూ?

అరుణ

*